مرد دلی پاکتراش و کتابفروشی مجلهٔ همرَه؛ هفت‌ساله نهال

مهندس آیدین کاوه‌پور

مهندس آیدین کاوه‌پور در ۱۲ مهر ۱۳۹۵ در شهر سرخه‌دشت، در خانه‌ای نزدیک به میدان اصلی، به دنیا آمد. پدرش، فرهاد کاوه‌پور، معلم ریاضی دبیرستان پسرانه بود و مادرش، شیرین دلاوری، پرستار بخش اطفال بیمارستان شهید رجایی. آیدین تا ۱۸ سالگی در همان شهر زندگی کرد و دیپلم خود را در رشته ریاضی و فیزیک گرفت. او در کنکور سراسری سال ۱۴۱۳ در رتبه ۳۱۲ کشوری پذیرفته شد و برای تحصیل به دانشگاه صنعتی نیلاب‌کوه رفت.

در دانشگاه، آیدین به سرعت به یکی از دانشجویان برجسته دانشکده مهندسی عمران تبدیل شد. او در ۲۰ سالگی به تیم رباتیک دانشگاه پیوست و در مسابقه‌ای ملی با رباتی که برای عبور از مسیرهای پرشیب و پرپیچ طراحی کرده بود، مقام نخست را کسب کرد. همین موفقیت باعث شد تا او به عضو ثابت تیم تبدیل شود و در سال‌های بعد در چند مسابقه دیگر نیز جوایز ارزشمندی به دست آورد. با این حال، او همیشه می‌گفت که برای او یادگیری مهم‌تر از برد است.

پس از پایان تحصیل، آیدین در شرکت فولاد دشت‌آرا مشغول به کار شد؛ شرکتی که در آن زمان در حال گسترش بود و به مهندسان جوان فرصت‌های خوبی می‌داد. او در آنجا در بخش نگهداری و تعمیر خطوط تولید کار کرد و به سرعت به یکی از مهندسان مورد اعتماد مدیران تبدیل شد. در همین دوران بود که با مهندس نگین رستگار، که در واحد کنترل کیفیت همان شرکت کار می‌کرد، آشنا شد. آن‌ها در ۲۵ آبان ۱۴۱۹ ازدواج کردند و صاحب دو فرزند شدند: پسری به نام کیان در ۱۴۲۰ و دختری به نام ترنم در ۱۴۲۳.

با وجود مسئولیت‌های خانوادگی و شغلی، آیدین همواره به کوه‌نوردی علاقه داشت. او از ۲۵ سالگی به‌طور منظم در برنامه‌های باشگاه کوهنوردان سرخه‌دشت شرکت می‌کرد و در ۳۲ سالگی موفق شد قله ۴۱۰۰ متری کوه سفید را فتح کند. او می‌گفت که در کوه، برخلاف کار، هیچ‌کس به کسی دستور نمی‌دهد و همه باید به یکدیگر اعتماد کنند. همین تجربه‌ها بعدها در نحوه مدیریت تیم‌های کاری او تأثیر زیادی گذاشت.

در سال ۱۴۴۰، آیدین به عنوان مدیر فنی شرکت فولاد دشت‌آرا انتخاب شد. در آن زمان، شرکت با بحران کاهش سفارش‌ها روبه‌رو بود و بسیاری از همکاران پیشنهاد می‌دادند که بخشی از خط تولید تعطیل شود. اما او با تحلیل داده‌های چند سال گذشته نشان داد که مشکل اصلی نه در تجهیزات، بلکه در نحوه برنامه‌ریزی تولید است. پیشنهاد او پذیرفته شد و نتیجه در کمتر از یک سال آشکار شد: زمان توقف خطوط ۳۷ درصد کاهش یافت و میزان تولید بدون افزودن ساعت کاری، ۱۹ درصد بالا رفت.

او در ۱۴۴۳ به مدیرعاملی شرکت رسید و تا ۱۴۵۱ در این سمت باقی ماند. در این دوره، شرکت نخستین قرارداد صادراتی خود را با یک شرکت ارمنی امضا کرد و برای نخستین بار محصولی با برند خود به بازار فرستاد. آیدین همچنین بر ایجاد یک مرکز آموزش فنی برای کارگران تأکید داشت و معتقد بود که کارخانه باید فقط محل تولید نباشد، بلکه جایی برای یادگیری هم باشد. به همین دلیل، در سال ۱۴۴۶ نخستین دوره آموزش تعمیر و نگهداری تجهیزات برای ۶۰ کارگر برگزار شد.

آیدین در سال ۱۴۵۱ از مدیرعاملی کناره گرفت و به هیئت‌مدیره پیوست، اما تا سال ۱۴۵۵ همچنان مشاور فنی شرکت باقی ماند. او در این سال‌ها کتابی درباره مدیریت نگهداری و تعمیر در صنایع سنگین نوشت که در دانشگاه‌های منطقه مرجع درسی شد. او همچنین در تأسیس صندوق کمک‌های درمانی کارکنان شرکت نقش مهمی داشت و تا پایان عمر به آن کمک می‌کرد.

آیدین کاوه‌پور در ۱۴ آبان ۱۴۵۸ در سرخه‌دشت درگذشت. مراسم تشییع جنازه او با حضور صدها نفر از کارکنان، دانشجویان و اهالی شهر برگزار شد. او را در قطعه ۱۴ بهشت‌آرامگاه سرخه‌دشت به خاک سپردند. نگین رستگار، همسر او، تا پایان عمر در همان شهر زندگی کرد و در سال ۱۴۶۰ بورسیه‌ای برای تحصیل دکتری به دانشگاه صنعتی نیلاب‌کوه گرفت. او اکنون استاد بازنشسته مدیریت صنعتی است و هر سال مراسم یادبود آیدین را برگزار می‌کند.

کتابفروشی «برگ سبز» در ۲۰ سالگی به مرکز فرهنگی شهر تبدیل شد

گزارش: مهرداد کیانی

کتابفروشی «برگ سبز» در ۱۵ مهر ۱۴۰۲ در خیابان ۱۷ شهریور، روبه‌روی پارک مرکزی، بازگشایی شد. این کتابفروشی در ۲۰ سال گذشته به یکی از شناخته‌شده‌ترین مراکز فرهنگی شهر تبدیل شده است. در این مدت، برگ سبز میزبان بیش از ۱۲۰۰ برنامه، از رونمایی کتاب گرفته تا نشست‌های ادبی، بوده است. به گفته مدیران آن، تاکنون بیش از ۴۵ هزار نفر از این برنامه‌ها بازدید کرده‌اند.

بنیان‌گذار برگ سبز، فرهاد نیک‌پی، در آغاز کار تنها یک اتاق کوچک در اختیار داشت. او می‌گوید که نخستین مشتریان بیشتر دانش‌آموزان همسایه بودند که برای خرید مداد و دفتر وارد مغازه می‌شدند و کم‌کم کتاب‌های داستان را هم امتحان کردند. نیک‌پی در آن سال‌ها خود نیز معلم ادبیات بود و همین تجربه باعث شد تا انتخاب کتاب‌ها را بر اساس نیاز خوانندگان انجام دهد، نه صرفاً بر پایه سلیقه شخصی.

با گذشت زمان، فضای کتابفروشی چند بار گسترش یافت. در سال ۱۴۱۰ بخش کودک و نوجوان راه‌اندازی شد و در سال ۱۴۱۵ طبقه دوم به محل برگزاری کلاس‌ها و جلسه‌های گروه‌های مطالعه اختصاص یافت. امروز این گروه‌ها بیش از ۱۸ جلسه منظم در ماه دارند. به گفته مسئولان، بسیاری از اعضای فعلی گروه‌ها از همان سال‌های نخست با برگ سبز همراه بوده‌اند.

نرگس پرهام، که از ۱۴۱۲ در برگ سبز کار می‌کند، می‌گوید انتخاب کتاب‌ها همیشه ساده نبوده است. به گفته او، در سال‌های نخست بسیاری از مشتریان فقط به دنبال کتاب‌های پرفروش بودند و کمتر کسی برای کتاب‌های کمتر شناخته‌شده وقت می‌گذاشت. به همین دلیل، تیم کتابفروشی تصمیم گرفت بخشی از قفسه‌ها را به پیشنهادهای شخصی اختصاص دهد. امروز این بخش یکی از پربازدیدترین قسمت‌های مغازه است.

در سال‌های اخیر، برگ سبز با چالش‌هایی نیز روبه‌رو بوده است. افزایش هزینه اجاره، کاهش فروش حضوری در دوران همه‌گیری و رقابت با فروشگاه‌های آنلاین از جمله مشکلاتی بوده‌اند که صاحبان کتابفروشی‌های مستقل در سراسر کشور با آن دست‌به‌گریبان بوده‌اند. نیک‌پی می‌گوید تصمیم گرفته‌اند به جای تکیه صرف بر فروش، بر ساختن جامعه‌ای از خوانندگان تمرکز کنند.

به گفته مسئولان، برگ سبز در ماه‌های اخیر برنامه‌هایی برای همکاری با مدارس منطقه نیز در دست اجرا دارد. از جمله این برنامه‌ها می‌توان به مسابقه کتاب‌خوانی تابستانی و بازدید گروهی دانش‌آموزان از کتابفروشی اشاره کرد. نیک‌پی امیدوار است این طرح‌ها به عادت‌های تازه‌ای در میان نوجوانان شهر تبدیل شوند.

در پایان، نرگس پرهام از مشتریانی یاد کرد که سال‌ها پیش کودک بودند و اکنون با فرزندان خود به کتابفروشی می‌آیند. او گفت: «گاهی یک کتاب درست در زمان درست می‌تواند مسیر زندگی یک نفر را عوض کند. ما فقط سعی کرده‌ایم جایی باشیم که این اتفاق بیفتد.» به گفته او، برگ سبز در نظر دارد از آبان‌ماه جلسه‌های ویژه‌ای برای نوجوانان برگزار کند.

شورای شهر سرخه‌دشت طرح ساخت پل عابر پیاده در میدان راه‌آهن را تصویب کرد

گزارش: مهرداد کیانی

شورای شهر سرخه‌دشت در جلسه علنی روز سه‌شنبه ۱۲ آبان، با ۱۰ رأی موافق در برابر ۳ رأی مخالف و ۲ رأی ممتنع، طرح ساخت پل عابر پیاده در میدان راه‌آهن را تصویب کرد. بر اساس این مصوبه، پل جدید در محل تقاطع خیابان امام خمینی با بلوار شهید بهشتی ساخته می‌شود و عبور پیاده از سطح خیابان در ساعات پرترافیک ممنوع خواهد شد. شهرداری سرخه‌دشت اعلام کرده است که عملیات اجرایی ظرف ۱۰ ماه آغاز می‌شود.

طرح ساخت پل عابر پیاده در میدان راه‌آهن سال‌ها در دستور کار شورا بوده است. در سال ۱۴۰۱ نیز یک بار به رأی گذاشته شد، اما به دلیل اختلاف بر سر محل دقیق پله‌ها و نحوه تأمین اعتبار، تصویب نشد. در آن زمان، برخی اعضا پیشنهاد داده بودند که پل در ضلع شرقی میدان ساخته شود تا نزدیک‌ترین مسیر به ایستگاه اتوبوس‌ها باشد. اما در نهایت، با توجه به فاصله زیاد این مسیر با محل تجمع اصلی عابران، گزینه فعلی انتخاب شد.

بر اساس گزارش کارشناسان، میانگین عبور پیاده در ساعت اوج در این تقاطع بیش از ۴ هزار نفر برآورد شده است. همچنین در سال ۱۴۰۱ بیش از ۱۱۰ فقره تصادف در محدوده میدان ثبت شده که ۱۰ مورد از آن‌ها منجر به جراحات شدید شده است. به گفته مسئولان، بیشتر این تصادف‌ها زمانی رخ داده‌اند که عابران پیاده در حال عبور از میان خودروهای ایستاده یا در حال حرکت دیده نشده‌اند.

پیش‌بینی می‌شود پل جدید ۴۲ متر طول و ۳ متر عرض داشته باشد و مجهز به آسانسور و سکوهای شیب‌دار برای عبور معلولان و کودکان باشد. هزینه اجرای طرح ۶۵ میلیارد تومان برآورد شده است. شهرداری اعلام کرده که ۴۰ درصد این مبلغ از محل عوارض نوسازی و ۶۰ درصد باقی از طریق تسهیلات بانکی تأمین می‌شود. مدت زمان ساخت نیز ۱۸ ماه تعیین شده است.

با این حال، برخی اعضا نسبت به این طرح ابراز نگرانی کردند. مهندس کامران سپهری، عضو شورا، گفت: «ما با ساخت پل مخالف نیستیم، اما نباید فراموش کنیم که بسیاری از سالمندان ما توان بالا رفتن از پله‌های بلند را ندارند.» او پیشنهاد داد که پیش از اجرا، یک مطالعه دقیق درباره نیاز واقعی مردم انجام شود. شهردار در پاسخ گفت که این مطالعه همزمان با ساخت پل انجام خواهد شد.

در مقابل، فرزانه کیوان‌مهر، عضو دیگر شورا، از طرح حمایت کرد و گفت که تأخیر بیشتر به معنای افزایش هزینه‌ها و ادامه خطر برای عابران است. او افزود که در صورت نیاز، می‌توان سکوهای شیب‌دار را در فاز دوم طرح اضافه کرد. در نهایت، با ۱۰ رأی موافق در برابر ۳ رأی مخالف و ۲ رأی ممتنع، طرح ساخت پل عابر پیاده در میدان راه‌آهن را تصویب کرد.

(ادامه در صفحهٔ ۱۵)